

μάλη

μάλη, η, ουσ. [<αρχ. μάλη (= μασχάλη)], πάντοτε με το υπό·

- έχω υπό μάλης, έχω στη μασχάλη μου, έχω παραμάσχαλα: «είχε υπό μάλης την τσάντα του και προχωρούσε αμέριμνος»·

- κρατώ υπό μάλης, κρατώ στη μασχάλη μου, κρατώ παραμάσχαλα: «κρατούσε υπό μάλης την εφημερίδα του κι έψαχνε να βρει τραπεζάκι για να καθίσει»·

- παίρνω υπό μάλης, παίρνω στη μασχάλη μου, παίρνω παραμάσχαλα: «πήρε υπό μάλης την τσάντα του κι έφυγε βιαστικά»·

- τα παίρνω υπό μάλης (ενν. τα πράγματά μου, τα μπογαλάκια μου), φεύγω από κάπου διωγμένος: «όποιος δεν κάνει αυτά που λέω, θα τα παίρνει υπό μάλης». (Λαϊκό τραγούδι: *δε σε σπούδασαν ωραία οι δασκάλοι σου και φοβάμαι θα τα πάρεις υπό μάλης σου*)·

- υπό μάλης! στρατιωτικό παράγγελμα για να φέρουν οι στρατιώτες το όπλο τους κάτω από τη μασχάλη τους, να το πάρουν παραμάσχαλα. Στη θέση αυτή φέρουν το όπλο τους οι άντρες των στρατιωτικών αγημάτων, που συνοδεύουν τιμητικά την περιφορά κάποιας άγιας εικόνας, την περιφορά του Επιταφίου ή τη σωρό κάποιου σπουδαίου προσώπου: «άντρες, υπό μάλης, αρμ!».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας